

प्रकाशयंतिलोकांस्तु सर्वसत्त्वसुखावहाः ॥ ततोदृष्ट्वा दशग्रीवं चंद्रमानिर्दहन्निव ॥ १७ ॥ सतुशीताग्निनाशीघ्रं प्रादहद्रावणं तदा ॥ नासहंस्त-
स्य सचिवाः शीताग्निभयपीडिताः ॥ १८ ॥ रावणं जयशब्देन प्रहस्तोऽथैनमब्रवीत् ॥ राजन् शीतेन वध्यामो निवर्ताम इतो वयं ॥ १९ ॥ चंद्र-
श्चिमप्रतापेन रक्षसां भयमाविशत् ॥ स्वभाव एष राजेन्द्र शीतांशोर्दहनात्मकः ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रहस्तस्य रावणः क्रोधमूर्च्छितः ॥ विस्फार्य धनु-
रुग्रम्य नाराचैस्तमपीडयत् ॥ २१ ॥ अथ ब्रह्मा तदा गच्छत् सोमलोकं त्वरान्वितः ॥ दशग्रीव महाबाहो साक्षाद्विश्रवसः सुत ॥ २२ ॥ गच्छ शीघ्र-
मितः सौम्यमाचंद्रं पीडयस्व वै ॥ लोकस्य हितकामो वै द्विजराजो महाद्युतिः ॥ २३ ॥ मंत्रं च संप्रदास्यामि प्राणात्ययगतिर्यदा ॥ यस्त्वेतं संस्मरे-
न्मंत्रं नासौ मृत्युमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः प्रांजलिर्देवमब्रवीत् ॥ यदितुष्टोसि मे देवलोकनाथ महाव्रत ॥ २५ ॥ यदि मंत्रं श्रमे-
देयो दीयतां मम धार्मिक ॥ यं जप्त्वा हं महाभाग सर्वदेवेषु निर्भयः ॥ २६ ॥ असुरेषु च सर्वेषु दानवेषु पतत्रिषु ॥ त्वत्प्रसादात्तु देवेश स्याम जेयो न-
संशयः ॥ २७ ॥ एवमुक्तो दशग्रीव ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ प्राणात्ययेषु जप्तव्यो न नित्यं राक्षसाधिप ॥ २८ ॥ अक्षसूत्रं गृहीत्वा तु जपेन्मंत्रमिमं
शुभं ॥ जप्त्वा तुराक्षसपते त्वमजेयो भविष्यसि ॥ २९ ॥ अजप्त्वा राक्षसपते न ते सिद्धिर्भविष्यति ॥ शृणु मंत्रं प्रवक्ष्यामि येन राक्षसपुंगव ॥ ३० ॥
मंत्रस्य कीर्तनादेव प्राप्स्यसे समरे जयं ॥ नमस्ते देवदेवेश सुरासुरनमस्कृत ॥ ३१ ॥ भूतभव्य महादेव हरिर्पिंगललोचन ॥ बालस्त्वं दृढरूपी च-
वैय्याघ्रवसनच्छद ॥ ३२ ॥ अर्चनीयो सिदेव त्वं त्रैलोक्यप्रभुरीश्वरः ॥ हरो हरितनेमी च युगांतदहनोऽबलः ॥ ३३ ॥ गणेशो लोकशंभुश्च लोक-
पालो महाभुजः ॥ महाभागो महाशूली महादंष्ट्री महेश्वरः ॥ ३४ ॥ कालश्च बलरूपी च नीलग्रीवो महोदरः ॥ देवांतगस्तपोऽन्तश्च पशूनां पतिरव्ययः
॥ ३५ ॥ शूलपाणिर्दृषः केतुर्नेता गोमाहरो हरिः ॥ जटीमुंडी शिखंडी चलकुटी च महायशः ॥ ३६ ॥